

POKĄTNIK (1) *sb m*

N pl pokątnicy.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w.

Ten, kto działa bez aprobaty władz, w wąskim kręgu (o heretykach); latebricola, lucifuga, tenebrio

Cn: Ale znáćfię muśi/ iż fwey rzeczy pokątnicj [!] niedufali/ iż fwe wymyflý/ [...] nie fłowo Boże/ [...] ále fwoie vpodobánia ofobliwie przynośzą [na koncylium]. SkarJedn 29.

[W przeciwstawieniu: »powszechnik ... pokątnik«: Ktore [słowo boże] ponieważ ci odrodkowie dziśieyfzy iáwnie odrzucáią/ á nikczemne fántázye fwoie nad ich zdrowe á gruntowne náuki przekłádáią: lámí fie iáwnie wydawáią/ że nie fą Powfzechnicy/ ále pokątnicy: nie náuczyciele/ ále zwodziciele głupich á nieuftáwicznych ludzi. WujPosN 1584 I 407 (Linde).]

EBo